

Uzaydan Gelen Arkadaş

– DÜŞÜNCE · 09 Mayıs 2014

Yetmişli yıllarda öğrencisi de öğretmeni de fena halde siyasete bulaşmıştı. Sağcılık-solculuk almış yürümüş, ideolojik tartışma ve kavgalar günlük olaylar haline gelmişti.

Okullarda, sınıflarda konular hemen politikaya çekiliyor öğrenci ve öğretmenler birbirlerine kendi fikirlerini kabul ettirmeye çalışıyorlardı.

Erdem'lerin sınıfında da olaylar bu şekilde cereyan ediyordu. Her gün tartışma, her gün sinir harbi, her gün gerginlik, her gün fikir kavgası...

Bütün bu olaylar arasında arkadaşı Cihan, Erdem'in dikkatini çekiyordu. Cihan çok tuhaf bir çocuktu. Sanki Lise'nin öğrencisi değil de uzaydan gelen bir varlık gibi olaylara yabancı bir insandı.

Yine de Erdem Cihan'ı kendisine yakın hissediyordu. Çünkü o, Kuşadası Kaymakam'ının oğluydu. Her gün Ada'dan Söke'ye gelir, dersler bittikten sonra da Ada'ya dönerdi. Erdem'in de bir ayağı Söke'de bir ayağı Kuşadası'nda olduğu için iki arkadaş birbirlerine yakınlık duyarlardı. Ara sıra Kuşadası'nda da birbirlerini gördükleri olurdu.

Cihan, sınıftaki öğrencilerin içerisinde notları en yüksek olan öğrenciydi. Fen bölümünün belki de okul çapında birinci sırasında olan gencydi. Cebir, geometri, fizik, kimya problemleri ona leblebi gibi gelirdi. Bir çırpıda tahtada problemleri çözer, fen derslerinden her yazılıdan "On" alırdı. Erdem onun en ağır derslerde dokuz bile aldığını görmemişti.

Erdem için Cihan'ın tuhafılığı şuradan kaynaklanıyordu: Cihan siyasete hiç karışmazdı. Politik tartışmalara hiç girmezdi. Bazen de bu tür konuları küçümser, alay eder, konuyu hemen değiştirmeye çalışırdı.

Erdem onu yakından inceledikçe bambaşka bir dünyanın insanı olduğunu anladı. Müziğe, bilhassa yabancı pop müziğe çok düşkündü. Defterlerinin sahifelerinde Cat Stevens'in, Paul McCartney'in, The Who grubunun, The Rolling Stones'in, John Lennon'un fotoğraflarına rastlamıştı. Fen derslerinin süper zekası Cihan, arasına The Doors'tan, Elton John'dan, Led Zeppelin'den, Deep Purple'den, Stevie Wonder'den, Alice Cooper'den parçalar mırıldanıyordu. Halbuki sınıfta hiçbir arkadaş bunları bilmezdi. Hepsi de politikaya bulaşmıştı. Cihan ise sanki on-onbeş yıl sonrası Türkiye'sinde yaşıyormuş gibiydi. Erdem onu hayretle izliyordu. Diğer arkadaşları ise onu zaten hiç anlayamıyorlardı.

Erdem arkadaşını analiz etmeye çalışırken onun edebiyatla ilgili derslerden pek hoşlanmadığını ve sıkıntı duyduğunu anladı. Kendisi fen bölümünde olmasına rağmen edebiyatı kuvvetliydi. Her nasılsa fen bölümünü tercih etmişti. Ancak Cihan'a çok basit gelen fen derslerinden de Erdem zorlanıyordu.

İki arkadaş bir gün anlaşma yaptılar. Erdem Cihan'a edebiyattan, Cihan da Erdem'e fenden yardımcı olacaktı. İmtihan günlerinden evvel birbirlerine gelebilecek soru ve cevapları verdiler. İkisi de korktukları derslerden bu şekilde iyi not almayı başardılar.

Erdem, Cihan'ı hiç unutmadı. Cihan o devrin insanı değildi. Öğrencilerin birbirlerini siyasetten kırıp geçirdikleri bir çağda Cihan çağ ötesi bir insandı. Politika onun için çok boştu, sıkıntı vericiydi. O bilimden, müzikten, sanattan hoşlanıyordu. Sağcılık ve solculuk onun için çok saçmaydı. Cihan,

politikaya tepeden bakıyordu.

Okullar bitti. Öğrenciler farklı yüksekokullara dağıldılar. Kuşadası Kaymakam'ının da tayini çıktı. Cihanlar uçup gittiler. Ancak Erdem onu hiç unutmadı. The Temptations'un, Bob Marley'in posterleriyle karşılaştığında; Pink Floyd, Eric Clapton ve Queen topluluğunun parçalarını duyduğunda Cihan'ın kulaklarını çınlatıyor.